

CZYSTE WODY

13.05 – 18.09.2016

otwarcie wystawy: 13 maja, 19:00

artyści: Mehtap Baydu, Ayşe Erkmen, Nezaket Ekici, Murat Germen, Ali Kazma, Volkan Kızıltunç, Servet Kocyigit, belit sağ, Nasan Tur

kuratorka: Lora Sariaslan

Wystawa *CZYSTE WODY* to pierwsza tej skali prezentacja w Polsce, obejmująca prace współczesnych artystów tureckich, zarówno urodzonych w tym kraju, jak i zamieszkujących różne części Europy. Charakteryzuje ją zatem wielka różnorodność, wynikająca z zestawienia artystycznych indywidualności.

Tytuł wystawy zaczerpnięty został z wiersza *Zaproszenie* (1947 r.) wielkiego tureckiego poety Nâzima Hikmet'a, uznanego za jednego z najwspanialszych autorów, jakich wydała na świat ludzkość. Z Polską łączyły go pewne więzi - jeden z jego pradziadów to Konstanty Borzęcki, młody polski oficer, który uczestniczył w Powstaniu Wielkopolskim oraz Rewolucji Węgierskiej w 1848 roku. W swoim wierszu *List z Polski / Letter from Poland* poeta pisał, "Możliwe, że dlatego tak porusza mnie polska pieśń / i budzi czyste wody ukryte we mnie". Być może dlatego pejzaże – zarówno geograficzne, jak i antropologiczne - które Nâzim napotkał w Polsce, wydawały mu się podobne do tych tureckich. W końcu był poetą, mistrzem sztuki porównywania.

Punktem wyjścia wystawy jest pojęcie heterotopii w ujęciu Michela Foucault. Zgodnie z Foucault, heterotopie, czyli miejsca takie jak ogrody, pokoje hotelowe, więzienia czy szpitale psychiatryczne, ułatwiają komentowanie, odzwierciedlanie i denuncjowanie rzeczywistości. Heterotopie to przestrzenie, które są zarówno rzeczywiste, jak i metaforyczne; spotykają się w nich różne skrajności. Wystawa w toruńskim CSW jest właśnie taką wielowarstwową heterotopią obserwacji, wizji, poszukiwań, artystycznych eksperymentów i manifestacji, które nie tylko poddają refleksji aktualny porządek społeczny, polityczny i ekonomiczny, ale czasem proponują także pewne alternatywy.

Powstająca pod opieką kuratorki Lory Sariaslan wystawa odnosi się do najistotniejszych wyzwań stojących przed współczesną Europą, takich jak (non)konformizm, opór, zaangażowanie obywatelskie, pamięć, przekształcenia urbanistyczne czy artystyczna i społeczna tożsamość.

W tym wspólnym europejskim kontekście, tak geograficznie rozproszonym i estetycznie zróżnicowanym, artyści reprezentujący różne pokolenia przedstawiają prace powstałe przy pomocy różnych środków wyrazu, od fotografii po sztukę performance. Łączy je refleksja nad tym, jak można pogodzić pozornie niekompatybilne różnice. Szczególny nacisk w tej pomyślanej jako heterotopia wystawie położony został na silną tęsknotę, pożądanie i pragnienie. W dzisiejszym świecie, w którym pragnienie pokoju, wolności, swobody ekspresji i miłości jest bardziej zagrożone niż kiedykolwiek, pożądanie samotności i wolnego życia jest nadal tak prawdziwe, jak w poezjach Nazima.

